

Waasan Päivälehti

Photo Supplement

Wasa Dagblad

Wasa Daily

**King Charles III` Speech on
April 28 in U.S. Congress**

King Charles III's speech on 28 April 2026 in the U.S. Congress

In these days and ages, when world leaders seem to have lost all common sense and their speeches are filled with aggression, hatred, threats and statements about destroying an entire civilization, it is a wonderful experience to hear and read a speech – full of important content, full of nuance, but without threats, without aggression, without fake news.

King Charles III delivered the speech on 28 April 2026 during a state visit to Washington, addressing a joint session of the U.S. Congress. It was only the second time a British monarch has done so.

What the speech focused on

If you read it, you'll notice a few central themes:

- The shared democratic heritage of the UK and US
- Support for alliances like NATO and Ukraine
- Climate responsibility and global cooperation
- A warning against isolationism and political division

Here is the full speech:

! “Mr. Vice President, Mr. Speaker, members of Congress, representatives of the American people across all states, territories, cities and communities.

“I would like to take this opportunity to express my particular gratitude to you all for the great honor of addressing this joint meeting of Congress and, on behalf of the queen and myself, to thank the American people for welcoming us to the United States to mark this semi-quincentennial year of the Declaration of Independence.

“And for all of that time, our destinies as nations have been interlinked. As Oscar Wilde said, ‘We have really everything in common with America nowadays except, of course, language.’

“Ladies and gentlemen, we meet in times of great uncertainty; in times of conflict from Europe to the Middle East which pose immense challenges for the international community and whose impact is felt in communities the length and breadth of our own countries.

We meet, too, in the aftermath of the incident not far from this great building that sought to harm the leadership of your nation and to foment wider fear

and discord.

Let me say with unshakeable resolve: such acts of violence will never succeed. Whatever our differences, whatever disagreements we may have, we stand united in our commitment to uphold democracy, to protect all our people from harm, and to salute the courage of those who daily risk their lives in the service of our countries.

Standing here today, it is hard not to feel the weight of history on my shoulder – because the modern relationship between our two nations and our own peoples spans not merely 250 years, but over four centuries. It is extraordinary to think that I am the 19th in our line of sovereigns to study, with daily attention, the affairs of America.

So, I come here today with the highest respect for the United States Congress, this citadel of democracy created to represent the voice of all American people to advance sacred rights and freedoms.

“Speaking in this renowned chamber of debate and deliberation, I cannot help but think of my late mother, Queen Elizabeth, who, in 1991, was also afforded this signal honor and similarly spoke under the watchful eye of the Statue of Freedom above us. Today I am here on this great occasion in the life of our nations to express the highest regard and friendship of the British people to the people of the United States.

As you may know, when I address my own Parliament at Westminster, we still follow an age-old tradition and take a member of Parliament ‘hostage,’ holding him or her at Buckingham Palace until I am safely returned. These days, we look after our ‘guest’ rather well – to the point that they often do not want to leave. I don’t know, Mr. Speaker, if there were any volunteers for that role here today?

“As I look back across the centuries, Mr. Speaker, there emerge certain patterns, certain self-evident truths from which we can learn and draw mutual strength.

With the spirit of 1776 in our minds, we can perhaps agree that we do not always agree – at least in the first instance. Indeed, the very principle on which your Congress was founded – no taxation without representation – was at once a fundamental disagreement between us, and at the same time a shared democratic value which you inherited from us.

“Ours is a partnership born out of dispute, but no less strong for it, so perhaps, in this example, we can discern that our nations are in fact instinctively like-minded – a product of the common de-

US Capitol

Wikimedia commons

Martin Falbisoner

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0

mocratic, legal and social traditions in which our governance is rooted to this day.

“Drawing on these values and traditions, time and again, our two countries have always found ways to come together. And by Jove, Mr. Speaker, when we have found that way to agree, what great change is brought about – not just for the benefit of our peoples, but of all peoples.

“This, I believe, is the special ingredient in our relationship. As President Trump himself observed during his state visit to Britain last autumn, ‘The bond of kinship and identity between America and the United Kingdom is priceless and eternal. It is irreplaceable and unbreakable.

This is by no means my first visit to Washington DC – the capital of this great republic. It is in fact my 20th visit to the United States, and my first as King and head of the Commonwealth.

This is a city which symbolizes a period in our shared history, or what Charles Dickens might have called ‘A Tale of Two Georges’: the first President, George Washington, and my five-times Great Grandfather, King George III. King George never set foot in America and, please rest assured, I am not here as part of some cunning rearguard action.

The Founding Fathers were bold and imaginative rebels with a cause. Two hundred and fifty years ago, or, as we say in the United Kingdom ‘just the other day,’ they declared Independence. By balancing contending forces and drawing strength in diversity, they united 13 disparate colonies to forge a nation on the revolutionary idea of ‘life, liberty and the pursuit of happiness.’ They carried with them, and carried forward, the great inheritance of the British Enlightenment – as well as the ideals which had an even deeper history in English common law and Magna Carta.

“These roots run deep, and they are still vital. Our Declaration of Rights of 1689 was not only the foundation of our constitutional monarchy, but also provided the source of so many of the principles reiterated, often verbatim, in the American Bill of Rights of 1791.

“And those roots go even further back in our history: the U.S. Supreme Court Historical Society has calculated that Magna Carta is cited in at least 160 Supreme Court cases since 1789, not least as the foundation of the principle that executive power is subject to checks and balances.

“This is the reason why there stands a stone, by the River Thames at Runnymede where Magna Carta was signed in the year 1215. This stone records that an acre of that ancient and historic site was gi-

ven to the United States of America by the people of the United Kingdom, to symbolize our shared resolve in support of liberty, and in memory of President John F. Kennedy.

“Distinguished members of the 119th Congress, it is here in these very halls that this spirit of liberty and the promise of America’s founders is present in every session and every vote cast.

“Not by the will of one, but by the deliberation of many, representing the living mosaic of the United States. In both of our countries, it is the very fact of our vibrant, diverse and free societies that gives us our collective strength, including to support victims of some of the ills that, so tragically, exist in both our societies today.

And, Mr. Speaker, for many here – and for myself – the Christian faith is a firm anchor and daily inspiration that guides us not only personally, but together as members of our community. Having devoted a large part of my life to interfaith relationships and greater understanding, it is that faith in the triumph of light over darkness which I have found confirmed countless times.

“Through it I am inspired by the profound respect that develops as people of different faiths grow in their understanding of each other. It is why it is my hope – my prayer – that, in these turbulent times, working together and with our international partners, we can stem the beating of plowshares into swords.

“I am mindful that we are still in the season of Easter, the season that most strengthens my hope. It is why I believe, with all my heart, that the essence of our two nations is a generosity of spirit and a duty to foster compassion, to promote peace, to deepen mutual understanding and to value all people, of all faiths, and of none.

“The alliance that our two nations have built over the centuries, and for which we are profoundly grateful to the American people, is truly unique. And that alliance is part of what Henry Kissinger described as Kennedy’s ‘soaring vision’ of an Atlantic partnership based on twin pillars: Europe and America. That partnership, I believe Mr. Speaker, is more important today than it has ever been.

“The first reigning British sovereign to set foot in America was my grandfather, King George VI. He visited in 1939 with my beloved grandmother, Queen Elizabeth the Queen Mother. The forces of fascism in Europe were on the march, and some time before the United States had joined us in the defense of freedom. Our shared values prevailed.

“Today, we find ourselves in a new era, but those values remain.

“It is an era that is, in many ways, more volatile and more dangerous than the world to which my late mother spoke, in this chamber, in 1991.

The challenges we face are too great for any one nation to bear alone. But in this unpredictable environment, our alliance cannot rest on past achievements, or assume that foundational principles simply endure. As my Prime Minister said last month: ‘ours is an indispensable partnership. We must not disregard everything that has sustained us for the last eighty years. Instead, we must build on it.’

“Renewal today starts with security. The United Kingdom recognizes that the threats we face demand a transformation in British defense.

“That is why our country, in order to be fit for the future, has committed to the biggest sustained increase in defense spending since the Cold War – during part of which, over 50 years ago, I served with immense pride in the Royal Navy, following in the naval footsteps of my father, Prince Philip, Duke of Edinburgh; my grandfather, King George VI; my great uncle, Lord Mountbatten; and my great grandfather, King George V.

“This year, of course, also marks the 25th anniversary of 9/11. This atrocity was a defining moment for America and your pain and shock were felt around the whole world. During my visit to New York, my wife and I will again pay our respects to the victims, the families, and the bravery shown in the face of terrible loss. We stood with you then. And we stand with you now in solemn remembrance of a day that shall never be forgotten.

“In the immediate aftermath of 9/11, when NATO invoked Article Five for the first time, and the United Nations Security Council was united in the face of terror, we answered the call together – as our people have done so for more than a century, shoulder to shoulder, through two World Wars, the Cold War, Afghanistan and moments that have defined our shared security.

“Today, Mr. Speaker, that same, unyielding resolve is needed for the defense of Ukraine and her most courageous people. It is needed in order to secure a truly just and lasting peace. From the depths of the Atlantic to the disastrously melting icecaps of the Arctic, the commitment and expertise of the United States Armed Forces and its allies lie at the heart of NATO, pledged to each other’s defense, protecting our citizens and interests, keeping North Americans and Europeans safe from our

common adversaries.

“Our defense, intelligence and security ties are hard-wired together through relationships measured not in years, but in decades.

“Today, thousands of U.S. service personnel, defense officials and their families are stationed in the United Kingdom, as British personnel serve with equal pride across 30 American states. We are building F-35s together. And we have agreed the most ambitious submarine program in history, AUKUS, in partnership with Australia, a country of which I am also immensely proud to serve as sovereign.

“We do not embark on these remarkable endeavors together out of sentiment. We do so because they build greater shared resilience for the future, so making our citizens safer for generations to come.

Our common ideals were not only crucial for liberty and equality, they are also the foundation of our shared prosperity. The rule of law: the certainty of stable and accessible rules, an independent judiciary resolving disputes and delivering impartial justice. These features created the conditions for centuries of unmatched economic growth in our two countries. This is why our governments are concluding new economic and technology agreements – to write the next chapter of our joint prosperity and ensure that British and American ingenuity continues to lead the world.

“Our nations are combining talent and resources in the technologies of tomorrow: our new partnerships in nuclear fusion and quantum computing, and in AI and drug discovery, holding the promise of saving countless lives.

“More broadly, we celebrate the 430 billion dollars in annual trade that continues to grow, the 1.7 trillion dollars in mutual investment that fuels that innovation, and the millions of jobs on both sides of the Atlantic supported across both economies. These are strong foundations on which to continue to build, for generations yet unborn.

“Our ties in education, research, and cultural exchange empower citizens and future leaders of both countries.

“The Marshall Scholarship, named after the great General George Marshall, and the Association of which I am so proud to be patron, are emblematic of the connection between our two countries.

“Since its founding, more than 2,300 scholarships have been awarded, opening doors for Americans from all walks of life to study at the United Kingdom’s leading universities.

“So as we look toward the next 250 years, we must also reflect on our shared responsibility to safeguard nature, our most precious and irreplaceable asset.

“Millennia before our nations existed, before any border drawn, the mountains of Scotland and Appalachia were one, a single, continuous range, forged in the ancient collision of continents.

“The natural wonders of the United States of America are indeed a unique asset, and generations of Americans have risen to this calling: indigenous, political and civic leaders, people in rural communities and cities alike, have all helped to protect and nurture what President Theodore Roosevelt called ‘the glorious heritage’ of this land’s extraordinary natural splendor, on which so much of its prosperity has always depended.

“Yet even as we celebrate the beauty that surrounds us, our generation must decide how to address the collapse of critical natural systems which threatens far more than the harmony and essential diversity of nature. We ignore at our peril the fact that these natural systems, in other words, nature’s own economy, provide the foundation for our prosperity and our national security.

The story of the United Kingdom and the United States is, at its heart, a story of reconciliation, renewal and remarkable partnership.

“From the bitter divisions of 250 years ago, we forged a friendship that has grown into one of the most consequential alliances in human history.

“I pray with all my heart that our alliance will continue to defend our shared values, with our partners in Europe and the Commonwealth, and across the world, and that we ignore the clarion calls to become ever more inward-looking.

“Mr. Speaker, Mr. Vice-President, distinguished ladies and gentlemen, America’s words carry weight and meaning, as they have since Independence.

“The actions of this great nation matter even more.

“President Lincoln understood this so well, with his reflection in the magisterial Gettysburg Address that the world may little note what we say, but will never forget what we do.

“And so, to the United States of America, on your 250th birthday, let our two countries rededicate ourselves to each other in the selfless service of our peoples and of all the peoples of the world.

“God bless the United States and God bless the United Kingdom.”

Photo: White House, Public Domain

Kung Karl III:s tal den 28 april 2026 i USA:s kongress

I dessa tider och tider, när världsledare verkar ha förlorat allt sunt förnuft och deras tal är fyllda av aggression, hat, hot och uttalanden om att förstöra en hel civilisation, är det en underbar upplevelse att höra och läsa ett tal – fullt av viktigt innehåll, fullt av nyanser, men utan hot, utan aggression, utan falska nyheter.

Kung Karl III höll talet den 28 april 2026 under ett statsbesök i Washington, där han talade inför en gemensam session av USA:s kongress. Det var bara andra gången en brittisk monark gjorde det. Vad talet fokuserade på

Om du läser den kommer du att märka några centrala teman:

- Storbritanniens och USA:s gemensamma demokratiska arv
- Stöd för allianser som NATO och Ukraina
- Klimatansvar och globalt samarbete
- En varning mot isolationism och politisk splittring

Här är hela talet:

! ”Herr vicepresident, herr talman, kongressledamöter, representanter för det amerikanska folket i alla delstater, territorier, städer och samhällen.

”Jag vill ta tillfället i akt att uttrycka min särskilda tacksamhet till er alla för den stora äran att tala vid detta gemensamma kongressmöte och, å drottningens och min vägnar, tacka det amerikanska folket för att de välkomnat oss till USA för att uppmärksamma detta halvfemhundraårsjubileum av självständighetsförklaringen.

”Och under hela den tiden har våra öden som nationer varit sammanlänkade. Som Oscar Wilde sa: ’Vi har verkligen allt gemensamt med Amerika nuförtiden, utom, förstås, språket.’

”Mina damer och herrar, vi möts i tider av stor osäkerhet; i tider av konflikter från Europa till Mellanöstern som utgör enorma utmaningar för det internationella samfundet och vars påverkan känns i samhällen över hela våra egna länder.

Vi möts också efter händelsen inte långt från denna stora byggnad som syftade till att skada ert lands ledarskap och skapa bredare rädsla och splittring.

Låt mig säga med orubblig beslutsamhet: sådana våldshandlingar kommer aldrig att lyckas. Oav-

sett våra olikheter, vilka meningsskiljaktigheter vi än må ha, står vi enade i vårt åtagande att upprätthålla demokratin, skydda hela vårt folk från skada och hylla modet hos dem som dagligen riskerar sina liv i tjänst för våra länder.

När jag står här idag är det svårt att inte känna historiens tyngd på mina axlar – eftersom den moderna relationen mellan våra två nationer och våra egna folk sträcker sig inte bara över 250 år, utan över fyra århundraden. Det är anmärkningsvärt att tänka att jag är den 19:e i vår rad av monarker som med daglig uppmärksamhet studerar Amerikas angelägenheter.

Så jag kommer hit idag med största respekt för USA:s kongress, denna demokraticitadell skapad för att representera hela det amerikanska folkets röst för att främja heliga rättigheter och friheter.

”När jag talar i denna berömda debatt- och överläggningssal kan jag inte låta bli att tänka på min avlidna mor, drottning Elizabeth, som 1991 också fick denna stora ära och på liknande sätt talade under Frihetsstatyns vaksamma öga ovanför oss. Idag är jag här vid detta stora tillfälle i våra nationers liv för att uttrycka det brittiska folkets högsta respekt och vänskap till USA:s folk.

Som ni kanske vet, när jag talar inför mitt eget parlament i Westminster, följer vi fortfarande en urgammal tradition och tar en parlamentsledamot ’som gisslan’, och håller honom eller henne på Buckingham Palace tills jag är säkert tillbaka. Nu förtiden tar vi hand om vår ’gäst’ ganska väl – till den grad att de ofta inte vill åka hemifrån. Jag vet inte, herr talman, om det fanns några frivilliga för den rollen här idag?

”När jag ser tillbaka över århundradena, herr talman, framträder vissa mönster, vissa självklara sanningar som vi kan lära oss av och hämta ömresidig styrka från.

Med 1776 års anda i våra sinnen kan vi kanske enas om att vi inte alltid är överens – åtminstone inte i första hand. Faktum är att den princip som er kongress grundades på – ingen beskattning utan representation – var på en gång en grundläggande oenighet mellan oss, och samtidigt ett gemensamt demokratiskt värde som ni ärvde från oss.

”Vårt partnerskap är ett partnerskap som föds ur tvist, men inte mindre starkt för det, så kanske kan vi i detta exempel urskilja att våra nationer faktiskt är instinktivt likasinnade – en produkt av de gemensamma demokratiska, juridiska och sociala traditioner som vårt styre än idag är rotat idag.

”Genom att dra nytta av dessa värderingar och traditioner har våra två länder gång på gång funnit

sätt att förenas. Och vid Jove, herr talman, när vi har hittat det sättet att hålla med, vilken stor förändring sker – inte bara till nytta för våra folk, utan för alla folk.

”Detta, tror jag, är den speciella ingrediensen i vår relation. Som president Trump själv påpekade under sitt statsbesök i Storbritannien förra hösten: ’Bandet av släktskap och identitet mellan Amerika och Storbritannien är ovärderligt och evigt. Den är oersättlig och obrytbar.

Detta är långt ifrån mitt första besök i Washington DC – huvudstaden i denna stora republik. Det är faktiskt mitt tjugonde besök i USA, och mitt första som kung och överhuvud för Samväldet.

Detta är en stad som symboliserar en period i vår gemensamma historia, eller vad Charles Dickens kanske hade kallat ’En berättelse om två Georges’: den första presidenten, George Washington, och min femfaldige gammelfarfar, kung George III. Kung George satte aldrig sin fot i Amerika och, var lugn, jag är inte här som en del av någon listig eftertrupsaktion.

Grundarna var djärva och fantasifulla rebeller med en sak. För tvåhundra femtio år sedan, eller, som vi säger i Storbritannien ’bara häromdagen’, förklarade de sig självständiga. Genom att balansera konkurrerande krafter och hämta styrka i mångfald förenade de 13 olika kolonier för att skapa en nation på den revolutionära idén om ’liv, frihet och strävan efter lycka.’ De bar med sig, och förde vidare, det stora arvet från den brittiska upplysningen – liksom de ideal som hade en ännu djupare historia i engelsk common law och Magna Carta.

”Dessa rötter går djupt, och de är fortfarande livsviktiga. Vår Rättighetsförklaring från 1689 var inte bara grunden för vår konstitutionella monarki, utan utgjorde också källan till så många av de principer som upprepades, ofta ordagrant, i den amerikanska rättighetsstadgan från 1791.

”Och dessa rötter går ännu längre tillbaka i vår historia: USA:s Supreme Court Historical Society har räknat ut att Magna Carta citeras i minst 160 Högsta domstolsfall sedan 1789, inte minst som grunden för principen att den verkställande makten är föremål för makt och kontroll.

”Det är därför det står en sten vid floden Themsen vid Runnymede där Magna Carta undertecknades år 1215. Denna sten visar att en tunnland av denna uråldriga och historiska plats gavs till Amerikas förenta stater av det brittiska folket, för att symbolisera vår gemensamma beslutsamhet att stödja friheten och till minne av president John F.

Kennedy.

”Årade medlemmar av den 119:e kongressen, det är här i just dessa salar som denna frihetsanda och löftet från Amerikas grundare finns närvarande i varje session och varje röst som avlades.

”Inte av en persons vilja, utan av många andras överläggning, som representerar USA:s levande mosaik. I båda våra länder är det just det faktum att våra livfulla, mångfacetterade och fria samhällen har vår gemensamma styrka, inklusive att stödja offer för några av de problem som, så tragiskt, finns i båda våra samhällen idag.

Och, herr talman, för många här – och för mig själv – är den kristna tron ett fast ankare och daglig inspiration som vägleder oss inte bara personligen, utan också tillsammans som medlemmar av vårt samhälle. Efter att ha ägnat en stor del av mitt liv åt interreligiösa relationer och ökad förståelse, är det den tron på ljusets triumf över mörkret som jag har funnit bekräftad otaliga gånger.

”Genom den inspireras jag av den djupa respekt som utvecklas när människor med olika trosuppfattningar växer i sin förståelse av varandra. Det är därför jag hoppas – min bön – att vi, i dessa turbulenta tider, tillsammans och med våra internationella partners, kan stoppa slagningen av plogbillar till svärd.

”Jag är medveten om att vi fortfarande är i påsktiden, den tid som stärker mitt hopp mest. Det är därför jag av hela mitt hjärta tror att essensen av våra två nationer är en generositet i andan och en plikt att främja medkänsla, främja fred, fördjupa ömsesidig förståelse och värdera alla människor, av alla trosuppfattningar och av ingen alls.

”Alliansen som våra två nationer har byggt under århundradena, och för vilken vi är djupt tacksamma mot det amerikanska folket, är verkligen unik. Och den alliansen är en del av vad Henry Kissinger beskrev som Kennedys ’svävande vision’ om ett atlantiskt partnerskap baserat på två pelare: Europa och Amerika. Det partnerskapet, tror jag, herr talman, är viktigare idag än det någonsin varit.

”Den första regerande brittiska monarken som satte sin fot i Amerika var min farfar, kung George VI. Han besökte 1939 min älskade farmor, drottning Elizabeth, drottningmodern. Fascismens styrkor i Europa var på marsch, och en tid innan dess hade USA anslutit sig till oss i försvaret av friheten. Våra gemensamma värderingar segrade.

”Idag befinner vi oss i en ny era, men de värderingarna består.

”Det är en era som på många sätt är mer instabil och farlig än den värld som min avlidna mor talade

till, i denna sal, 1991.

De utmaningar vi står inför är för stora för att någon enskild nation ska kunna bära ensam. Men i denna oförutsägbara miljö kan vår allians inte vila på tidigare framgångar eller anta att grundläggande principer bara består. Som min premiärminister sade förra månaden: ’vårt partnerskap är oundgängligt. Vi får inte bortse från allt som har burit oss under de senaste åttiota åren. Istället måste vi bygga vidare på det.’

”Förnyelsen idag börjar med säkerheten. Storbritannien erkänner att de hot vi står inför kräver en omvandling av det brittiska försvaret.

”Det är därför vårt land, för att vara redo för framtiden, har åtagit sig den största ihållande ökningen av försvarsutgifterna sedan kalla kriget – under en del av det, för över 50 år sedan, tjänstgjorde jag med stor stolthet i Royal Navy, i min fars, prins Philips, hertigs fotspår; min farfar, kung Georg VI; min farbror, Lord Mountbatten; och min gammelfarfar, kung George V.

”I år markerar förstås också 25-årsjubileet av 9/11. Denna grymhet var ett avgörande ögonblick för Amerika och din smärta och chock kändes över hela världen. Under mitt besök i New York kommer min fru och jag återigen att hedra offren, familjerna och det mod som visats inför den fruktansvärda förlusten. Vi stod då med dig. Och vi står nu med er i högtidligt minne av en dag som aldrig ska glömmas.

”Omedelbart efter 11 september, när NATO åberopade artikel fem för första gången och FN:s säkerhetsråd enades inför terror, svarade vi tillsammans på kallelsen – precis som vårt folk har gjort i mer än ett sekel, axel mot axel, genom två världskrig, kalla kriget, Afghanistan och de ögonblick som har definierat vår gemensamma säkerhet.

”Idag, herr talman, behövs samma orubbliga beslutsamhet för Ukrainas och dess mest modiga folks försvar. Det behövs för att säkra en verkligt rättvis och varaktig fred. Från Atlantens djup till de katastrofalt smältande iskapporna i Arktis ligger USA:s väpnade styrkors engagemang och expertis i hjärtat av NATO, lovade varandras försvar, att skydda våra medborgare och intressen, och hålla nordamerikaner och européer säkra från våra gemensamma motståndare.

”Våra försvars-, underrättelse- och säkerhetsband är hårdkodade genom relationer som mäts inte i år, utan i årtionden.

”Idag är tusentals amerikanska tjänstemän, försvarstjänstemän och deras familjer stationerade i Storbritannien, då brittisk personal tjänstgör med

lika stolthet i 30 amerikanska delstater. Vi bygger F-35:or tillsammans. Och vi har kommit överens om det mest ambitiösa ubåtsprogrammet i historien, AUKUS, i partnerskap med Australien, ett land som jag också är oerhört stolt över att tjäna som suverän.

”Vi ger oss inte ut på dessa anmärkningsvärda strävanden tillsammans av känslor. Vi gör det eftersom de bygger större gemensam motståndskraft för framtiden, vilket gör våra medborgare säkrare för kommande generationer.

Våra gemensamma ideal var inte bara avgörande för frihet och jämlikhet, de är också grunden för vårt gemensamma välstånd. Rättsstaten: säkerheten i stabila och tillgängliga regler, en oberoende rättsväsende som löser tvister och levererar opartisk rättvisa. Dessa egenskaper skapade förutsättningar för århundraden av oöverträffad ekonomisk tillväxt i våra två länder. Det är därför våra regeringar sluter nya ekonomiska och tekniska avtal – för att skriva nästa kapitel i vårt gemensamma välstånd och säkerställa att brittisk och amerikansk uppfinningsrikedom fortsätter att leda världen.

”Våra nationer kombinerar talang och resurser i morgondagens teknologier: våra nya partnerskap inom kärnfusion och kvantdatorer, samt inom AI och läkemedelsutveckling, med löftet om att rädda otaliga liv.

”Mer generellt firar vi de 430 miljarder dollar i årlig handel som fortsätter att växa, de 1,7 biljoner dollar i ömsesidiga investeringar som driver denna innovation, och de miljontals jobb på båda sidor av Atlanten som stöds i båda ekonomierna. Detta är starka grunder att fortsätta bygga på, för generationer som ännu inte är födda.

”Våra band inom utbildning, forskning och kulturellt utbyte ger medborgare och framtida ledare i båda länderna makt.

”Marshallstipendiet, uppkallat efter den store general George Marshall, och föreningen vars beskyddare jag är så stolt över att vara beskyddare, är symboliska för kopplingen mellan våra två länder.

”Sedan grundandet har mer än 2 300 stipendier delats ut, vilket öppnar dörrar för amerikaner från alla samhällsskikt att studera vid Storbritanniens ledande universitet.

”Så när vi ser mot de kommande 250 åren måste vi också reflektera över vårt gemensamma ansvar att skydda naturen, vår mest värdefulla och oersättliga tillgång.

”Årtusenden innan våra nationer existerade, innan någon gräns drogs, var bergen i Skottland och Appalacherna ett, en enda, sammanhängande ked-

ja, smidd i kontinenternas urgamla kollision.

”Amerikas förenta stater naturunderverk är verkligen en unik tillgång, och generationer av amerikaner har tagit sig an denna kallelse: ursprungsbefolkningar, politiska och civila ledare, människor i både landsbygdssamhällen och städer, har alla hjälpt till att skydda och vårda det som president Theodore Roosevelt kallade ’det härliga arvet’ av detta lands extraordinära naturprakt, vilket så mycket av dess välstånd alltid har berott på.

”Men även när vi firar den skönhet som omger oss, måste vår generation bestämma hur vi ska hantera kollapsen av kritiska naturliga system som hotar långt mer än naturens harmoni och grundläggande mångfald. Vi ignorerar på egen risk att dessa naturliga system, med andra ord naturens egen ekonomi, utgör grunden för vårt välstånd och vår nationella säkerhet.

Berättelsen om Storbritannien och USA är i sin kärna en berättelse om försoning, förnyelse och anmärkningsvärt partnerskap.

”Från de bittra splittringarna för 250 år sedan smidde vi en vänskap som har vuxit till en av de mest betydelsefulla allianser i mänsklighetens historia.

”Jag ber av hela mitt hjärta att vår allians ska fortsätta försvara våra gemensamma värderingar, med våra partners i Europa och Samväldet, och över hela världen, och att vi ignorerar de klara uppmaningarna att bli allt mer inåtvända.

”Herr talman, herr vicepresident, ärade damer och herrar, Amerikas ord bär tyngd och betydelse, precis som de har gjort sedan självständigheten.

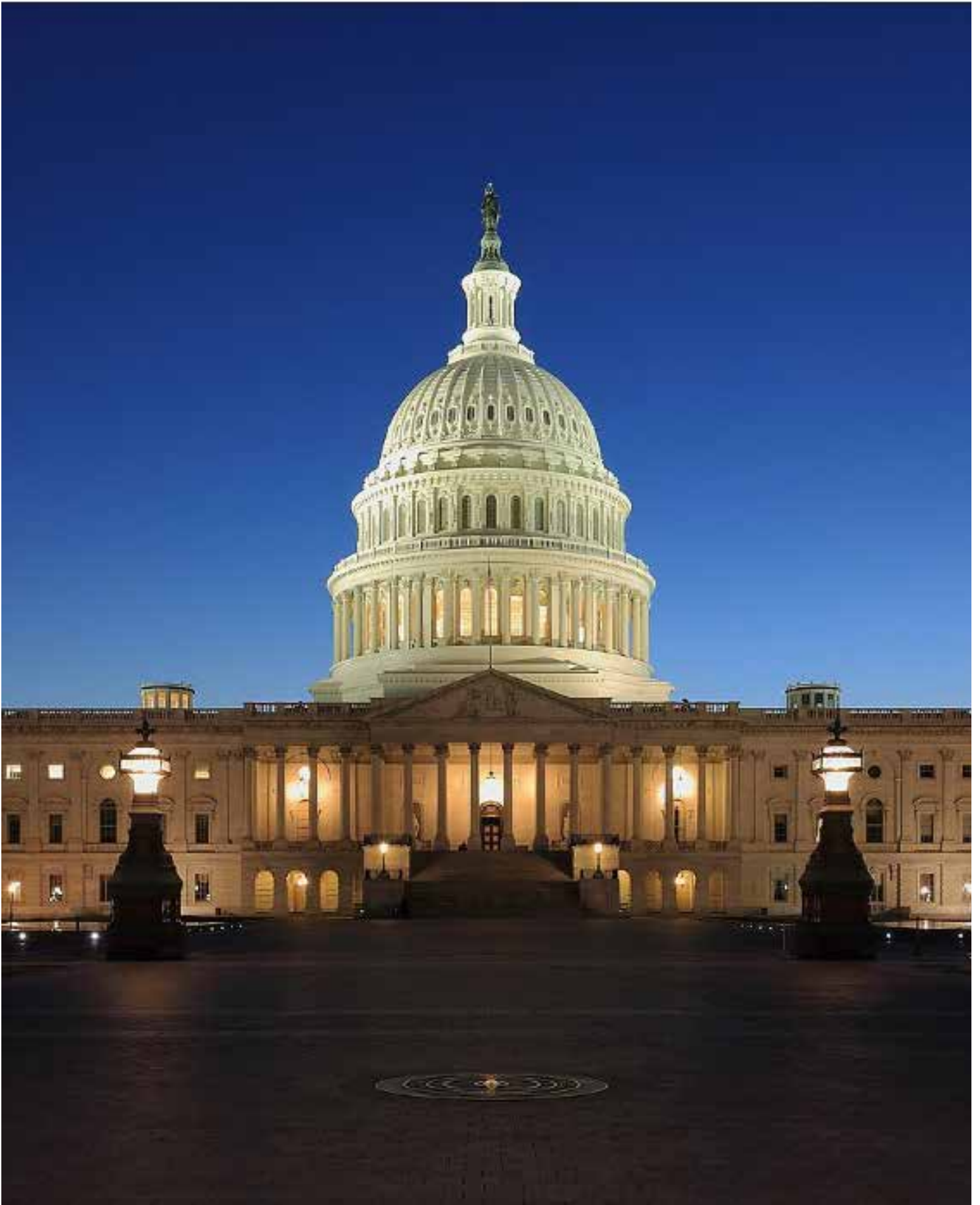
”Denna stora nations handlingar är ännu viktigare.

”President Lincoln förstod detta så väl, med sin reflektion i det magisteriella Gettysburg-talet att världen kanske knappt lägger märke till vad vi säger, men aldrig kommer att glömma vad vi gör.

”Och så, till Amerikas förenta stater, på er 250-årsdag, låt våra två länder åter ägna oss åt varandra i osjälvisk tjänst för våra folk och alla världens folk.

”Gud välsigne USA och Gud välsigne Storbritannien.”

Foto: Vita huset, Public Domain

US Capitol

Wikimedia commons

Martin Falbisoner

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0

Kuningas Kaarle III:n puhe 28. huhtikuuta 2026 Yhdysvaltain kongressissa

Näinä aikoina, kun maailman johtajat vaikuttavat menettäneen kaiken maalaisjärjen ja heidän puheensa ovat täynnä aggressiota, vihaa, uhkauksia ja lausuntoja koko sivilisaation tuhoamisesta, on upea kokemus kuulla ja lukea puhe – täynnä tärkeää sisältöä, täynnä vivahteita, mutta ilman uhkia, ilman aggressiota, ilman valeutisia.

Kuningas Kaarle III piti puheen 28. huhtikuuta 2026 valtiovierailullaan Washingtonissa, jossa hän piti puheen Yhdysvaltain kongressin yhteisistunnossa. Se oli vasta toinen kerta, kun brittiläinen monarkki teki näin.

Mihin puheessa keskityttiin

Jos luet sen, huomaat joitakin keskeisiä teemoja:

- Iso-Britannian ja Yhdysvaltojen yhteinen demokraattinen perintö
- Tuki liittoutumille kuten NATO ja Ukraina
- Ilmastovastuu ja globaali yhteistyö
- Varoitus eristäytymisestä ja poliittisesta jakautumisesta

Tässä koko puhe:

! ”Herra varapresidentti, herra puhemies, kongressin jäsenet, amerikkalaisten edustajat jokaisessa osavaltiossa, territoriossa, kaupungissa ja yhteisössä.

”Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden ilmaistakseni erityisen kiitollisuuteni teille kaikille suuresta kunnianosoituksesta puhua tässä kongressin yhteisessä istunnossa ja kuningattaren ja itseni puolesta kiittää amerikkalaisia siitä, että olemme toivottaneet meidät tervetulleiksi Yhdysvaltoihin juhlistamaan itsenäisyysjulistuksen viidennenkymmentäviihden vuosipäivää.

”Ja koko tuona aikana kansakuntamme kohtalot ovat olleet yhteydessä toisiinsa. Kuten Oscar Wilde sanoi: ’Meillä on nykyään kaikki yhteistä Amerikan kanssa, paitsi tietysti kieli.’

”Hyvät naiset ja herrat, tapaamme suuren epävarmuuden aikoina; Euroopan ja Lähi-itään ulottuvilla konflikteilla, jotka aiheuttavat valtavia haasteita kansainväliselle yhteisölle ja joiden vaikutus tuntuu yhteiskunnissa eri maissamme.

Tapaamme myös tapahtuman jälkeen lähellä tätä suurta rakennusta, jonka tarkoituksena oli vahingoittaa maanne johtoa ja luoda laajempaa pelkoa ja

jakautumista.

Sanon horjumattomalla päättäväisyydellä: tällaiset väkivallan teot eivät koskaan onnistu. Riipumatta eroistamme, eroavaisuuksistamme, olemme yhtenäisiä sitoutumisessamme demokratian ylläpitämiseen, kaikkien kansalaistemme suojelemiseen vahingoilta ja kunnioituksena niiden rohkeudelle, jotka päivittäin riskeeraavat henkensä palvellessaan maitamme.

Seisoessani täällä tänään on vaikea olla tuntematta historian painoa harteillani – sillä nykyaikainen suhde kahden kansakuntamme ja omien kansojemme välillä ulottuu paitsi 250 vuoden taakse, myös yli neljän vuosisadan ajan. On merkittävää ajatella, että olen 19. monarkkiemme joukossa, jotka tutkivat Amerikan asioita päivittäin tarkkaavaisesti.

Joten tulen tänne tänään suurimmalla kunnioituksella Yhdysvaltain kongressia kohtaan, tätä demokratian linnoitusta, joka on luotu edustamaan koko amerikkalaisten ääntä pyhien oikeuksien ja vapauksien edistämiseksi.

”Kun puhun tässä kuuluisassa väittely- ja neuvotteluhuoneessa, en voi olla ajattelematta edesmennyttä äitiäni, kuningatar Elisabetia, joka vuonna 1991 sai myös tämän suuren kunnian ja puhui samoin yläpuolellamme olevan Vapaudenpatsaan valvovan silmän alla. Tänään olen täällä tämän suuren hetken vuoksi kansakuntamme elämässä ilmaisemassa brittiläisten korkeinta kunnioitusta ja ystävyyttä Yhdysvaltojen kansaa kohtaan.

Kuten ehkä tiedätte, kun puhun omassa parlamentissani Westminsterissä, noudatamme edelleen ikivanhaa perinnettä, jossa otamme kansanedustajan ’panttivangiksi’ ja pidämme häntä Buckinghamin palatsissa, kunnes olen turvallisesti takaisin. Nykyään pidämme ’vieraastamme’ huolta varsin hyvin – niin paljon, että he usein eivät halua lähteä kotoa. En tiedä, herra presidentti, oliko täällä tänään vapaaehtoisia siihen rooliin?

’Kun katson vuosisatoja, herra presidentti, tietyt kaavat, tietyt itsestään selvät totuudet nousevat esiin, joista voimme oppia ja ammentaa molemminpuolista voimaa.

Vuoden 1776 hengen mielessä voimme ehkä olla yhtä mieltä siitä, ettemme aina ole samaa mieltä – ainakaan alun perinkään. Itse asiassa periaate, jolle kongressinne perustui – ei verotusta ilman edustusta – oli yhtä aikaa perustavanlaatuinen erimielisyys meidän välillämme ja samalla yhteinen demokraattinen arvo, jonka peritte meiltä.

”Kumppanuutemme on kumppanuus, joka syn-

tyy kiistasta, mutta ei lainkaan vähemmän vahva siinä mielessä, joten ehkä voimme tästä esimerkiksi havaita, että kansamme ovat itse asiassa vaistomaisesti samanmielisiä – yhteisten demokraattisten, oikeudellisten ja sosiaalisten perinteiden tuote, joihin hallituksemme nykyään pohjautuu.

”Hyödyntämällä näitä arvoja ja perinteitä maamme ovat löytäneet tapoja yhdistyä yhä uudelleen. Ja Jovessa, herra presidentti, kun olemme löytäneet tuon tavan sopia, tapahtuu suuri muutos – ei vain kansojemme hyväksi, vaan kaikkien kansojen hyväksi.

”Tämä, luulen, on meidän suhteemme erityinen ainesosa. Kuten presidentti Trump itse toteasi valtiovierailullaan Britanniaan viime syksynä: ’Amerikan ja Britannian välinen sukulaisuuden ja identiteetin side on korvaamaton ja ikuinen. Se on korvaamaton ja murtumaton.

Tämä ei ole kaukana ensimmäisestä vierailustani Washington DC:hen – tämän suuren tasavallan pääkaupunkiin. Itse asiassa tämä on kahdeskymmenes vierailuni Yhdysvalloissa ja ensimmäinen kuninkana ja kansainyhteisön johtajana.

Tämä on kaupunki, joka symboloi ajanjaksoa yhteisessä historiassamme, tai kuten Charles Dickens olisi voinut kutsua ’Kahden Georgen tarinaksi’: ensimmäinen presidentti, George Washington, ja viisi kertaa isoisäni, kuningas Yrjö III. Kuningas George ei koskaan astunut Amerikkaan, ja voin olla varma, etten ole täällä osana mitään ovelaa takajoukkojen toimintaa.

Perustajat olivat rohkeita ja mielikuvituksellisia kapinallisia yhdellä asialla. Kaksisataaviisikymmentä vuotta sitten, tai kuten sanomme Britanniassa ’juuri hiljattain’, he julistivat itsenäisyyden. Tasapainottaen kilpailevia voimia ja ammentaen voimaa monimuotoisuudesta, he yhdistivät 13 eri siirtokuntaa luodakseen kansakunnan, joka perustuu vallankumoukselliseen ajatukseen ’elämästä, vapaudesta ja onnellisuuden tavoittelusta’. He kantoivat mukanaan ja jatkoivat brittiläisen valistuksen suurta perintöä – sekä ihanteita, joilla oli vielä syvempi historia Englannin common law’ssa ja Magna Cartassa.

”Nämä juuret ovat syvällä, ja ne ovat yhä elintärkeitä. Vuoden 1689 ihmisoikeuksien julistus ei ollut ainoastaan perustuslaillisen monarkiamme perusta, vaan se oli myös monien niiden periaatteiden lähde, joita usein sanasta sanaan toistettiin vuoden 1791 Amerikan oikeuksien peruskirjassa.

”Ja nämä juuret ulottuvat vielä kauemmas historiassamme: Yhdysvaltain korkeimman oikeuden historiallinen seura on laskenut, että Magna Cartaa

on mainittu vähintään 160 korkeimman oikeuden tapauksessa vuodesta 1789 lähtien, ei vähiten perustana periaatteelle, että toimeenpaneva haara on vallan ja kontrollin alainen.

”Siksi Thames-joen rannalla Runnymedessä on kivi, jossa Magna Carta allekirjoitettiin vuonna 1215. Tämä kivi osoittaa, että yksi hehtaari tästä muinaisesta ja historiallisesta kohteesta lahjoitettiin Yhdysvalloille brittiläisten toimesta, symboloiden yhteistä päättäväsyyttämme tukea vapautta ja presidentti John F. Kennedyn muistoksi.

”Arvoisat 119. kongressin jäsenet, juuri näissä saleissa tämä vapauden henki ja Amerikan perustajaisien lupaus ovat läsnä jokaisessa istunnossa ja jokaisessa annetussa äänestyksessä.

”Ei yhden henkilön tahdosta, vaan monien muiden harkinnasta, jotka edustavat Yhdysvaltojen elävää mosaiikkia. Molemmissa maissamme juuri se, että elinvoimaisilla, monipuolisilla ja vapailla yhteiskunnillamme on yhteinen vahvuutemme, mukaan lukien joidenkin ongelmien uhrien tukeminen, jotka ovat niin traagisesti olemassa molemmissa yhteiskunnissamme tänään.

Ja, herra presidentti, monille täällä – ja itselleni – kristillinen usko on vankka ankkuri ja päivittäinen inspiraatio, joka ohjaa meitä paitsi henkilökohtaisesti myös yhdessä yhteiskuntamme jäsenenä. Olen omistanut suuren osan elämästäni uskontojen välisille suhteille ja lisääntyneelle ymmärrykselle, ja juuri tämä usko valon voiton pimeydestä on vahvistettu lukemattomia kertoja.

”Sen kautta minua inspiroi syvä kunnioitus, joka syntyy, kun eri uskontokuntien ihmiset kasvavat toistensa ymmärryksessä. Siksi toivon – rukoilen – että näinä myrskyisinä aikoina, yhdessä ja kansainvälisten kumppaneidemme kanssa, voimme lopettaa aurakoiden lyönnin miekoiksi.

”Tiedän, että olemme vielä pääsiäiskaudella, aikaa, joka vahvistaa toivoani eniten. Siksi uskon koko sydämestäni, että kahden kansakuntamme ydin on anteliaisuus ja velvollisuus edistää myötätuntoa, edistää rauhaa, syventää keskinäistä ymmärrystä ja arvostaa kaikkia ihmisiä, kaikista uskonnoista ja ei lainkaan.

”Liittouma, jonka kaksi kansakuntaamme ovat rakentaneet vuosisatojen aikana ja josta olemme syvästi kiittolaisia amerikkalaisille, on todella ainutlaatuinen. Ja tuo liitto on osa sitä, mitä Henry Kissinger kuvaili Kennedyn ”kelluvaksi visioksi” Atlantin kumppanuudesta, joka perustuu kahteen pilariin: Eurooppaan ja Amerikkaan. Uskon, että tuo kumppanuus on tänään tärkeämpi kuin koskaan aiemmin.

”Ensimmäinen hallitseva Britannian monarkki, joka astui Amerikkaan, oli isoisäni, kuningas Yrjö VI. Vuonna 1939 hän vieraili rakkaan isoäitini, kuningatar Elisabetin, kuningataräidin, luona. Fasistiset voimat Euroopassa olivat etenemässä, ja jonkin aikaa aiemmin Yhdysvallat oli liittynyt meihin vapauden puolustamisessa. Yhteiset arvomme voittivat.

”Tänään olemme uudessa aikakaudessa, mutta nuo arvot säilyvät.

”Se on aikakausi, joka on monin tavoin epävaakaampi ja vaarallisempi kuin maailma, jolle edesmenneen äitini puhui tässä salissa vuonna 1991.

Kohtaamamme haasteet ovat liian suuria, jotta mikään yksittäinen kansakunta voisi kestää ne yksin. Mutta tässä arvaamattomassa ympäristössä liittoumamme ei voi nojata menneisiin onnistumisiin tai olettaa, että perusperiaatteet pysyvät vain jäljellä. Kuten pääministerini sanoi viime kuussa: ’kumppanuutemme on korvaamaton. Emme saa sivuuttaa kaikkea, mikä on kantanut meitä viimeisten kahdeksankymmenen vuoden aikana. Sen sijaan meidän täytyy rakentaa sen päälle.’

”Tänään uudistuminen alkaa turvallisuudesta. Britannia tunnustaa, että kohtaamamme uhat vaativat Britannian puolustuksen uudistamista.

”Siksi maamme, ollakseen valmis tulevaisuuteen, on sitoutunut suurimpaan pysyvään puolustusmenojen kasvuun sitten kylmän sodan – eräässä vaiheessa, yli 50 vuotta sitten, palvelin suurella ylpeydellä kuninkaallisessa laivastossa, seuraten isäni, prinssi Philipin, herttuan, jalanjalkia; isoisäni, kuningas Yrjö VI; setäni, Lordi Mountbatten; ja isoisäni, kuningas Yrjö V.

”Tietenkin tänä vuonna tulee myös kuluneeksi 25 vuotta 9/11:stä. Tämä julmuus oli ratkaiseva hetki Amerikalle, ja sinun kipusi ja järkytyksesi tuntuivat kaikkialla maailmassa. Vierailuni aikana New Yorkissa vaimoni ja minä kunnioitamme jälleen uhreja, perheitä ja rohkeutta, jota osoitimme tämän kauhean menetyksen edessä. Seisoimme rinnalla. Ja seisomme nyt kansanne juhllallisessa muistossa päivästä, jota ei koskaan unohdeta.

”Heti 9/11:n jälkeen, kun Nato käytti ensimmäistä kertaa viidettä artiklaa ja YK:n turvallisuusneuvosto yhdistyi terrorismin edessä, vastasimme yhdessä kutsuun – aivan kuten kansamme on tehnyt yli vuosisadan ajan, rinnakkain, kahden maailmansodan, kylmän sodan, Afganistanin ja niiden hetkien kautta, jotka ovat määrittäneet yhteisen turvallisuutemme.

”Tänään, herra presidentti, samaa horjumaton päätäväisyyttä tarvitaan Ukrainan ja sen roh-

keimpien ihmisten puolustukselle. Tämä on välttämätöntä aidosti oikeudenmukaisen ja kestävä rauhan turvaamiseksi. Atlantin syvältä Arktiksen katastrofaalisesti sulaviin jäätikköihin Yhdysvaltain asevoimien sitoutuminen ja asiantuntemus ovat Naton ytimessä, sitoutuen toistensa puolustukseen, kansalaisiemme ja etujemme suojelemiseen sekä pohjoisamerikkalaisten ja eurooppalaisten suojelemiseen yhteisiltä vastustajiltamme.

”Puolustus-, tiedustelu- ja turvallisuussiteemme on koodattu suhteisiin, joita mitataan ei vuosikymmenillä, vaan vuosikymmenillä.

”Nykyään tuhannet amerikkalaiset virkamiehet, puolustusviranomaiset ja heidän perheensä ovat sijoitettuina Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ja brittiläiset henkilöt palvelevat yhtä ylpeinä 30 Yhdysvaltain osavaltiossa. Rakennamme F-35-koneita yhdessä. Olemme myös sopineet historian kunnianhimoisimmasta sukellusveneohjelmasta, AUKUSista, yhteistyössä Australian kanssa, maan kanssa, jonka suvereenina olen myös erittäin ylpeä.

”Emme lähde näihin merkittäviin ponnistuksiin yhdessä tunteiden vuoksi. Teemme tämän, koska he rakentavat suurempaa yhteistä resilienssiä tulevaisuutta varten ja tekevät kansalaisistamme turvallisempia tuleville sukupolville.

Yhteiset ihanteemme eivät olleet vain välttämättömiä vapaudelle ja tasa-arvolle, vaan ne ovat myös yhteisen vaurauden perusta. Oikeusvaltioperiaate: vakaiden ja saavutettavien sääntöjen turva, riippumaton oikeuslaitos, joka ratkaisee riidat ja toteuttaa puolueetonta oikeutta. Nämä ominaisuudet loivat edellytykset vuosisatojen mittaiselle ennennäkemättömälle talouskasvulle kahdessa maassamme. Siksi hallituksemme tekevät uusia taloudellisia ja teknisiä sopimuksia – kirjoittaakseen seuraavan luvun yhteiseen vaurauteemme ja varmistaakseen, että brittiläinen ja amerikkalainen kekseliäisyys jatkaa maailman johtamista.

”Maamme yhdistävät osaamista ja resursseja huomisen teknologioissa: uusissa kumppanuuksisammme ydinfuusiossa ja kvanttilaskennassa sekä tekoälyssä ja lääkekehityksessä, lupauksilla pelastaa lukemattomia ihmishenkiä.

”Laajemmin juhlimme 430 miljardin dollarin vuosittaista kauppaa, joka jatkaa kasvuaan, 1,7 biljoonan dollarin molemminpuolista investointia, joka vauhdittaa tätä innovaatiota, sekä miljoonia työpaikkoja molemmin puolin Atlanttia, joita molemmissa talouksissa tuetaan. Nämä ovat vahvoja perustuksia, joiden päälle voi jatkaa rakenta-

mista, sukupolville, jotka eivät ole vielä syntyneet.

”Yhteytemme koulutukseen, tutkimukseen ja kulttuurivaihtoon vahvistavat kansalaisia ja tulevia johtajia molemmissa maissa.

”Marshall-stipendi, joka on nimetty suuren kenraali George Marshallin mukaan, ja yhdistys, jonka suojelijana olen niin ylpeä, symboloivat maiden välistä yhteyttä.

”Perustamisestaan lähtien on myönnetty yli 2 300 apurahaa, mikä avaa ovia amerikkalaisille kaikista elämänaloista opiskella Yhdistyneen kuningaskunnan johtavissa yliopistoissa.

”Joten kun katsomme kohti seuraavia 250 vuotta, meidän on myös pohdittava yhteistä vastuutamme suojella luontoa, arvokkainta ja korvaamatonta omaisuuttamme.

”Tuhansia vuosia ennen kuin kansakuntamme olivat olemassa, ennen kuin mitään rajoja vedettiin, Skotlannin ja Appalakkien vuoret olivat yksi, yhtenäinen ketju, joka syntyi mantereiden muinaisessa törmäyksessä.

”Yhdysvaltojen luonnonihmeet ovat todella ainutlaatuinen voimavara, ja sukupolvet amerikkalaisia ovat ottaneet tämän kutsumuksen: alkupe räiskansat, poliittiset ja yhteiskunnalliset johtajat, sekä maaseutuyhteisöissä että kaupungeissa, ovat kaikki auttaneet suojelemaan ja vaalimaan sitä, mitä presidentti Theodore Roosevelt kutsui tämän maan poikkeuksellisen luonnonloiston ’loistavaksi perinnöksi’, johon suuri osa sen vauraudesta on aina riippunut.

”Mutta vaikka juhlimme ympäröivää kauneutta, sukupolvemme joutuu päättämään, miten käsitellä kriittisten luonnonjärjestelmien romahtamista, jotka uhkaavat paljon enemmän kuin luonnon harmoniaa ja perusmonimuotoisuutta. Sivuutamme omalla vastuullamme sen, että nämä luonnolliset järjestelmät, toisin sanoen luonnon oma talous, ovat vaurautemme ja kansallisen turvallisuutemme perusta.

Britannian ja Yhdysvaltojen tarina on pohjimmiltaan sovinnon, uudistumisen ja merkittävän kumppanuuden tarina.

”250 vuoden takaisista katkerien erimielisyyksistä loimme ystävyuden, joka on kasvanut yhdeksi ihmiskunnan historian merkittävimmistä liitoista.

”Rukoilen koko sydämestäni, että liittomme jatkaa yhteisten arvojemme puolustamista kumppaneidemme kanssa Euroopassa, Kansainyhteisössä ja ympäri maailmaa, ja että sivuutamme selkeät vaatimukset kääntyä yhä sisäänpäin.

”Herra presidentti, herra varapresidentti, hyvät naiset ja herrat, Amerikan sanat kantavat painoa

ja merkitystä, aivan kuten ne ovat olleet itsenäisyyden jälkeen.

”Tämän suuren kansakunnan teot ovat vieläkin tärkeämpiä.

”Presidentti Lincoln ymmärsi tämän niin hyvin, pohdittuaan Gettysburgin mahtavassa puheessaan, että maailma tuskin huomaa sanojamme, mutta ei koskaan unohda, mitä teemme.

”Ja niin, Yhdysvalloille, teidän 250-vuotissyntymäpäivänne, antakaa meidän kahden maan jälleen omistautua toisilleen epäitsekäässä palveluksessa kansoilemme ja kaikille maailman kansoille.

”Jumala siunatkoon Yhdysvaltoja ja Jumala siunatkoon Britanniaa.”

Kuva: Valkoinen talo, Public Domain

